

SvD

Publicerat 7 juli 2007 11:17

The Who

Scen: Globen, fredag

Genre: Rock

The Who biter samman och kör på

Skivrecension

Egentligen är det märkligt att The Who har en sådan framträdande plats i rockhistorien. Deras attraktionskraft låg ju mer i den unga energin och den vresiga attityden än i själva låtarna. My generation och en handfull andra Pete Townsend-alster är förvisso rockklassiker, men för att vara ett av de stora banden är de starka låtarna ovanligt få.

Med tanke på att Roger Daltrey och Pete Townsend, överlevarna från den ursprungliga kvartetten, är en bit över 60 måste man imponeras av den sammanbitna energi de båda, med hjälp av ytterligare fyra musiker, lyckas skaka fram även idag. Daltrey tar i från fötterna och jonglerar frenetiskt med micken, Townsends varumärkesskyddade vevande med armen är så intensivt att man blir oroad att den ska gå ur led. Hoppas att han har med sig en sjukgymnast på turnén.

Det gamla materialet är, föga överraskande, roligast att ta del av. I can't explain och My generation är upplyftande urladdningar, men Pinball wizard och See me feel me görs tyvärr i forcerade versioner. Det konstnärliga uttrycket är påfallande maskulint, vare sig låtarna är från förra året eller 1965, med stora och fyrkantiga gester.

Ljudet är ovanligt bra för att vara på Globen, med tydligt urskiljbara instrument, även om basen krämas på tokmycket i slutet. Scenljuset är snyggt men det ambitiösa filmmaterialet överdoseras, vilket bidrar till att konserten blir utmattande. Efter en timme vill man att de ska börja smasha sönder instrumenten, som på den gamla goda tiden, fast då är det bara halvtid.

DAN BACKMAN

Detta är en utskrift från Svenska Dagbladets nätupplaga, [SvD.se](http://www.svd.se)